

آنے والے بول

بالاں کہتے چھوٹیاں چھوٹیاں سر ایکی نظماں

دشاد کلا پنچوی

اکادمی سر ایکی ادب بہاولپور

کتاب

مصنف

تصویریں

مُل

سال

چھاپہ خانہ

چھپوون والے

اٹے بے بُوں

دلشاد کلا پنچوی

مست کلا پنچوی

پنج روپے

۱۹۸۷ء

اکادمی سرائی ادب

بہاولپور

نظماں دی تندر

۱۸	کانو! کانو! کانو!!!	۴	ہک گالھ
۱۹	میڈا کالا پلا	۵	اتے جئے لوں
۲۰	بار میڈا سونھارا	۶	موبی! موبی! موبی!!!
۲۱	گلر ہک محلے دا	۷	کا کامیڈا بالی!
۲۲	گلر میڈے کاکے دا	۸	پسو گھڑ پالی
۲۳	چوہا آیا!	۹	شید و پھلا پھٹو
۲۴	میڈا کا کا علی ضربا	۱۰	جونی میڈا کا کا
۲۵	گڈ و چاوتاں پیتی	۱۱	پیرٹی ڈوتا پچے
۲۶	گھڑے دُوں چرچے	۱۲	چھوٹا چھوٹا گھوڑا
۲۷	لاو پئیدے لسی	۱۳	بلی دی بٹونگڑی
۲۸	نانی! نانی! نانی!!!	۱۴	سن گھن چیری
۲۹	نال گھیم میں---	۱۵	کالاتے کلہوٹا
۳۰	ریڈیو	۱۶	گھوڑا میڈا
۳۱	بی.وی	۱۷	موبی دا ہک لیدا

ہک گالھ

چھوٹے ہال ہر گالھوں چھوٹے ہونڈن، اُنھاں دے دل چھوٹے،
 اُنھاں دے دماغ چھوٹے، اُنھاں دیاں سوچاں چھوٹیاں، اُنھاں
 دے تجربات چھوٹے، بلکہ اُنھاں دے رشتے، اتے تعلقات وی چھوٹے
 ہونڈن۔ بھادویں او انساناں نال ہونڈن، یا جانوراں نال یا پکھیاں نال!
 ایہ چھوٹی جہی کتاب اُنھاں دے مزاج اتے اُنھاں دی سوچ کول
 سامٹریں کھتے لکھی گئی ہے۔ ایہ چھوٹیاں چھوٹیاں نظماں اُنھاں دے
 پڑھن کیتے، سمجھن کیتے، اتے یاد کرن کیتے لکھیاں گئیں۔ ہال پھل ہونڈن۔
 ایں گالھ دا خاص خیال رکھیا گئے!

سرائیکی زبان ساڈی مادری زبان ہے۔ ایسدا
 لکھن پڑھن، سمجھن تے یاد کرن اوکھا کائے نہیں۔ بس شوق
 ہودے۔ ع

ہمت کرے انسان تاں سب کجھ ہے آسان!

دلشاد کلپنچوی

۲۳۔ مارچ ۱۹۸۷ء

اَلے بے بُوں کا کامیڈا توں
 ہپیہ ڈے تے ڈُٹھا ماکھی وانگوں مہٹھا

مہندی پختی گھوہلی!
رُج تے بھیر او پیندے

مہولی! مہولی! مہولی!!!
چنگا ہال سٹریڈے

کاکا میڈا بالی! عادت رسن والی!
 پچھڑتے پچھڑتے! منڈاں او منیجے!

عائیں ڈیوٹ والی!
عائے بھن تے کھاتے

پچوٹو نحرہ بالی!
پرٹھتے جڈاں آنے

شید و پھلا پھلو
 بار ایتن لکھے
 ہاتھی و انگڑوں ٹھٹھو
 ہاتھی چا نہ سگے!

جوئی میسڈا کا کا
بھتی گھڑے پیلی
کیتا ہس کوئی پھا کا
ڈاڑے ابو والی!

رب میڈا ہے سچا
میڈا ماں پیا ٹھہرے

چیرٹی ڈتتا بچہ!
بچہ چوں چوں کرے

چھوٹا چھوٹا گھوڑا ہے گھایہ کھا نڈا تھوڑا ہے
 ٹرن دا ہے ایلوں چٹ منہ دے بھرنے دینے سٹ

هتھ دِ پِچ ہس تلو تگر طی
مولی توں کھسکندی ہس

دلی دی پلو تگر طی
مٹھی مٹھی بھاندی ہس

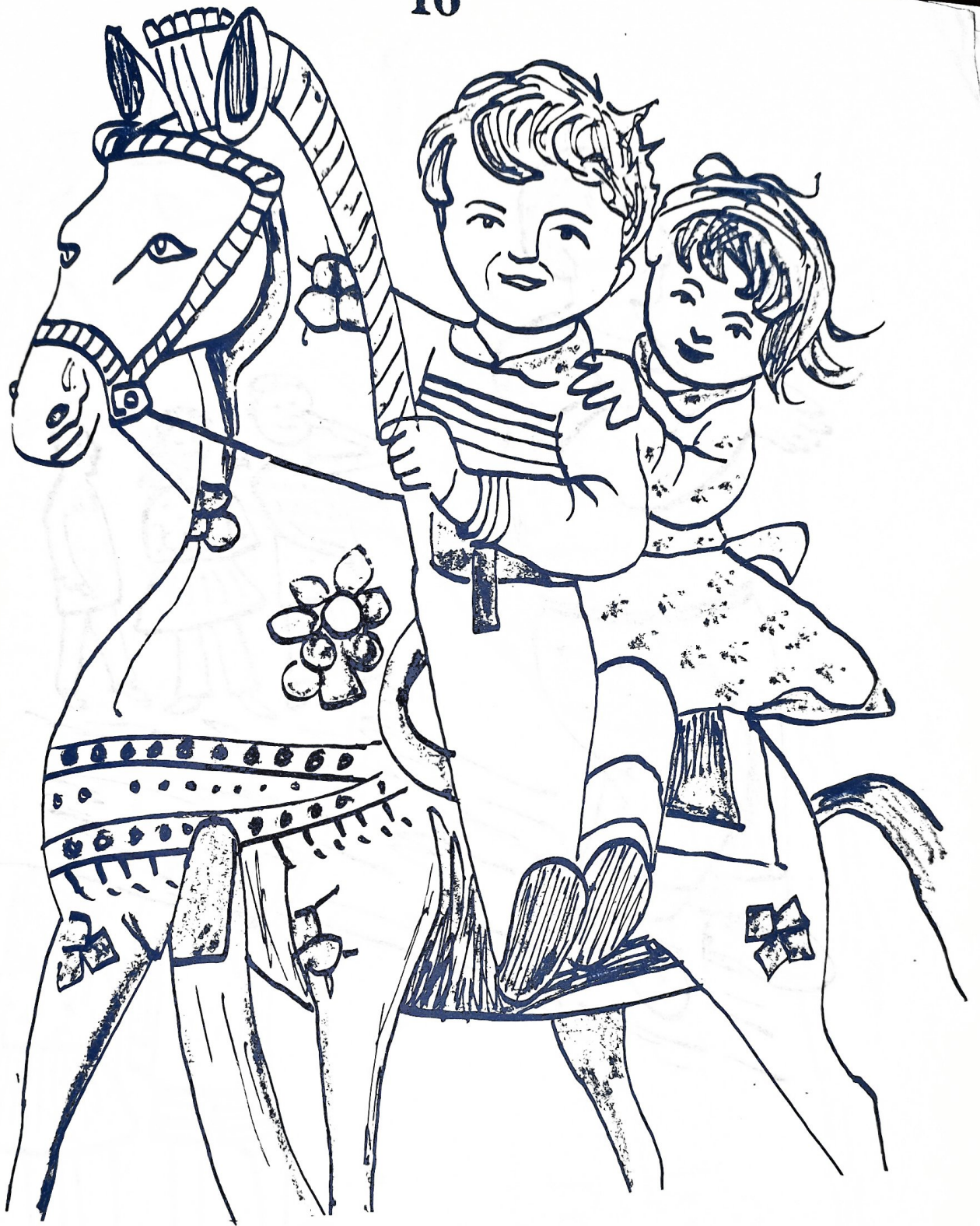

سُن گھن چڑی میڈی گالہ
 موبی وڈا تھی گئے ہن

بچے آپڑیں آپ بھال
 پکڑن جو کا تھی گئے ہن

کالا تے کلہو طما !
 کھائے اوں توں کھائے
 جہڑا بس چٹوڑا دے
 کاکا میڈا موٹا

تھوڑا میڈا ہے دل بھاؤدا
 تھکدا نہیں تے چنیدا رہندے
 لوہے دا ہے کچھ نہیں کھاؤدا
 بھوٹے خوب کھویندا رہندے

موبی داکہ لیلہ ہا پیار تے البیلہ ہا
پہڑھ تے گجیا میلے تے آئی شامت لیلے تے!

کاٹو! کاٹو!! کاٹو!!!
 ٹرے سب توں سونہرے
 لگدے جیویں بھانڈے
 پچھنوں چھوٹے چھوٹے

میڈا کالا پلا ہے ڈرو ہے تے ڈھلا ہے
 مگر مابرس ٹھٹکا جو میلاں پرے بچدے ادا

یار میڈا سوتھارا لگدے میگوں پیارا
چیزاں گھنڈوں ڈینڈوں یاری خوب بھینڈوں

بُنِ گنجیا میڈا یار!
اماں پڑتس مار!

گلڈ ہک محلے دا
میں تال اوکھوں ٹکڑے ڈیو تم

گلڑ میڈے کا کچا پیٹا اچھے او کھیرا
 ہلی پچھوں وینڈے او وینڈے جیویں تیرا

چو ہا آ یا ! چو ہا آ یا !!
 ہلی ڈیکھ تے ایویں بھناں
 ہلی دا ملیسر !
 ہلی نہ کیتس دیر !

میڈا کا کا علی رضا
ریڈ یو بھن تے سٹیا ہس
اوس نہ آرام ذرا
گھر چڑی دا پٹیا ہس

جلدی ہس جو بیتی
چا پی گڈھے دھونھ

گڈوہ چا پیتی
سڑگنے اونڈا مونھ

نانی! نانی! نانی!!!
 بالال کیئے بھورا!
 بالال دی چند جانی!
 آپڑیں کیئے مانی!

پاستا ریلوے

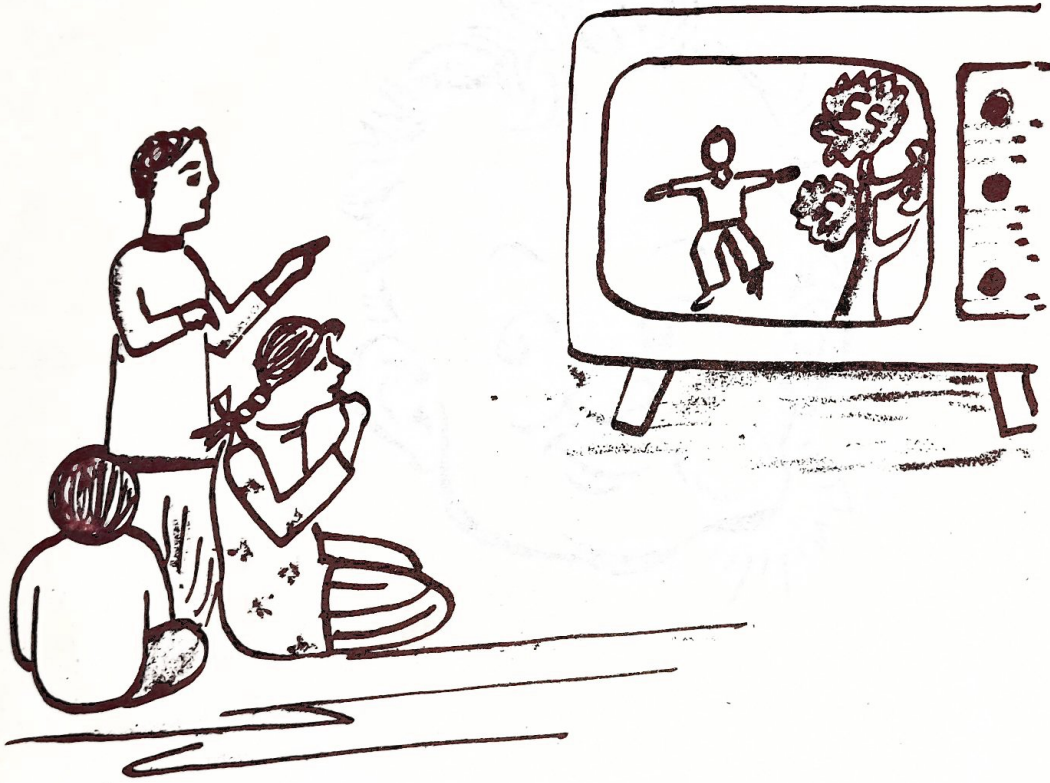
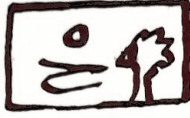

جھوٹے کھادے گاڈی دے
گنڈھڑی اُونڈی چسپاں میں

نال گنیم میں ڈاڈی دے
وَل وی رتے دیساں میں

ریڈیو چنگی ہے ایباد
گھنڈی اینڈی ڈیو پھیر
ایکوں سن تے ہیں دل شاد
وہیں لیٹا نہیں تودیر

سب کوں ڈھڈا بھانداھے
ڈیکھن اپڑیں پروگرام

ابوٹی روی آنداھے
بھڑے ویلے آوے شام

آکادمی سرائیکی ادب بہاولپور